

Centexbel en HoGent houden fabrikanten van kledingtextiel en kleding bij de les

Aan kledingtextiel worden verrassend hoge eisen gesteld

Door: Jozef De Coster

Wie gelooft dat de sector kledingtextiel zich verhoudt tot de sector technisch textiel als de jolige krekelt tot de hardwerkende mier, heeft het verkeerd voor. Ook de fabrikanten van kledingtextiel moeten zich uit de naad werken om aan de hoge verwachtingen van klanten en de strikte eisen van certificerende en reglementerende instanties te voldoen.

Op de Horizonverkenning Kledingtextiel van 28 maart 2019 focusten drie sprekers op het thema innovatie, vijf andere belichtten diverse verwachtingen en eisen waarmee de sector moet rekening houden.

Edwin Maes, Adviseur Kledingtextiel bij Centexbel, signaleerde dat tijdens het afgelopen jaar heel wat normen met betrekking tot productveiligheid en maten ontwikkeld en gepubliceerd werden (of binnenkort zullen gepubliceerd worden). Voor de ondernemingen komt het er op aan te weten wanneer een norm (als dusdanig vrijblijvend) omgezet wordt in een wet (bindend). Elke fabrikant en invoerder van kledingtextiel moet rekening houden met de Europese wetgeving inzake algemene productveiligheid, REACH, vezelsamenstelling en oneerlijke handelspraktijken. Afhankelijk van het product waarmee ze de markt op gaan zullen sommige aanbieders ook moeten letten op de wetgeving inzake persoonlijke beschermingsmiddelen (bv. beschermkledij), speelgoed (bv. knuffeltjes in textiel), biociden (bv. insectenwerende kleding) en organisch of bio (bv. weefsel van biotoelen). Er bestaat nog geen Europese wetgeving betreffende circulaire textiel. Maar zeker voor overheidsaanbestedingen kan dergelijke wetgeving voor de ondernemingen die zich wensen te profileren met circulaire geproduceerde producten heel belangrijk worden. Hoewel er nog veel te bespreken valt gelooft Edwin Maes dat een wetgeving er snel kan komen. De Centexbel adviseur waarschuwt de ondernemingen dat ze bij eventuele controle moeten kunnen aantonen wat ze doen om conform te zijn met de diverse wetgevingen. Er is evenwel een verschil tussen veilige kleding en kwaliteitsvolle kleding. Alles wat men op de Europese markt aanbiedt moet veilig zijn, maar kwaliteit is geen wettelijke verplichting. Wellicht zullen sommige importeurs daar graag nota van nemen.

In het kader van de algemene product-

veiligheid is traceerbaarheid een must. Wie aan die eis niet voldoet kan gedwongen worden alle niet traceerbare producten terug te trekken van de Europese markt.

Gelukkig is er Oeko-Tex

De kledingconsument die door bewuste keuzes een steentje wenst bij te dragen aan de wereldwijde sociale en ecologische duurzaamheid heeft het niet gemakkelijk. Zij/hij verliest de weg in het oerwoud van elkaar overlappende en concurrerende eco- en andere labels, waarvan bijna niemand weet waarvoor ze precies staan. Filip Govaert, productcertificeerder Oeko-Tex bij Centexbel, benadrukt dat de welbekende Standard 100 by Oeko-Tex een baken vormt in de

textiel-accessoires, kleding), maar geen bedrijfslicenties. Een certificaat is één jaar geldig en kan hernieuwd worden. Oeko-Tex baseert zich op het Europese REACH-systeem voor het beheersen van de risico's van chemische stoffen maar is soms strenger dan REACH. Oeko-Tex heeft zich geleidelijk ontwikkeld tot een kroostrijke familie. Naast Standard 100 by Oeko-Tex bestaan nu ook Leather Standard, Eco Passport, Made in Green, Step, Detox to Zero. Laatstgenoemd certificaat bevestigt dat een textielproduct is tot stand gekomen met inachtneming van het chemie-management en de kwaliteit van afvalwater en -slib zoals vereist door de Detox Campagne van Greenpeace.

Millimeterwerk voor elite atleten

In tegenstelling tot gewone stervelingen nemen elite atleten het Olympisch ideaal van 'hoger, sterker, sneller' zeer letterlijk. Kleding kan maken tussen winst en verlies. Gelukkig voor de textielsector

voorzitter Mode, Textiel- en Houttechnologie van HoGent, die dankzij haar onderzoekswerk (Smartfit, Shape) beter dan wie ook het belang van pasvorm en maat kent voor het draagcomfort en de ergonomie van kledingstukken, bracht op de Horizonverkenning verslag uit over recent onderzoek dat focust op functionele sportkleding. Ze toonde onder meer een slide waaruit af te leiden valt dat een tijdrijder met een Nike Swift Suit over een afstand van 40 kilometer 2 minuten en 14 seconden sneller fietst dan met een gewoon jersey truitje. Een uitgebreide vergelijking tussen de lichamen van mannelijke roeiers en die van de doorsnee mannelijke bevolking in België bracht significante verschillen aan het licht voor 13 van de 21 onderzochte afmetingen. Wie passende sportkleding wilt ontwerpen en functioneeren moet rekening houden met de maten, maar ook met de houding van de atleet. Zeker bij roeiers oefent kleding bij verschillende actiehoudingen een verschillende druk uit op de spieren. Door een goede verhouding te zoeken tussen elastische en niet-elastische weefsel moet de sportkledingfabrikant er voor zorgen dat de druk op de spieren, in welke houding ook, alleszins niet meer dan 10 mmHg bedraagt. Bij wielrenners kan drukverhogende kleding prestatiebevorderend werken (wat verboden is). Dat verklaart waarom sommige lepe renners koersbroeken aantrekken die twee maten te klein zijn.

In het kader van de algemene productveiligheid is traceerbaarheid een must.

communicatie rond duurzaamheid. Deze Standaard is uitgegroeid tot een wereldwijde referentie voor huidige textiel en tot een beslissingsinstrument voor textiel aankopen.

Govaert doet opmerken dat Oeko-Tex enkel artikelcertificaten toekent (voor producten van de hele bedrijfskolom, van vezels en garens tot stoffen,

kreeg de Spartaanse gewoonte om mannen én vrouwen naakt te laten sporten weinig navolging. In het verleden onderschatten sporters de impact van kleding op hun prestaties. Vandaag echter weten zij, of weten althans hun coaches, dat passende kleding het verschil kan maken tussen winst en verlies. Alexandra De Raeye, Vakgroep-

3D-printen OP textiel

Onderzoekster Sofie Huysman van Centexbel brak een lans, niet voor het 3D-printen van volledige kleding, maar het 3D-printen op kledingtextiel. Ze refereerde naar het Cornet F3Dprint project, dat verschillende toepasselijke mogelijkheden onderzocht, en waaraan onder meer de Belgische firma's Liebaert, Sioen, Van de Velde en Alsico deelnemen. ■